

УХВАЛА

ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ ДРУГОГО СЕНАТУ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Насірова Романа Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 375 Кримінального кодексу України

м. Київ
Справа № 3-410/2018(6531/18)
28 січня 2019 року
№ 14-2(II)/2019

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Лемака Василя Васильовича – доповідача,
Тупицького Олександра Миколайовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Насірова Романа Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 375 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Лемака В.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Насіров Р.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 375 Кримінального кодексу України

(далі – Кодекс), які передбачають кримінальну відповідальність за постановлення суддею (суддями) завідомо неправосудного вироку, рішення, ухвали або постанови.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що словосполучення „завідомо неправосудного", яке міститься у положеннях статті 375 Кодексу, є оціночним і не визначеним законом, а це суперечить принципам правової визначеності й легітимних очікувань, які є елементами верховенства права, та порушує частину першу статті 8, частину першу статті 24, пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України. Невідповідність оспорюваних положень Кодексу частині другій статті 58 Основного Закону України Насіров Р.М. обґрунтовує власним розумінням механізму встановлення об'єктивної сторони злочину шляхом надання оцінки Верховним Судом застосування у судовому рішенні норм права. Також, на думку автора клопотання, положення статті 375 Кодексу є інструментом впливу на незалежність і недоторканність судді, що суперечить частині другій статті 126 Конституції України.

До конституційної скарги долучено копії постанови слідчого судді Солом'янського районного суду міста Києва від 12 червня 2018 року, ухвали апеляційного суду міста Києва від 18 вересня 2018 року, якими відмовлено у задоволенні скарги Насірова Р.М. на дії детектива Національного антикорупційного бюро України, які полягають у внесенні відомостей про початок досудового розслідування в кримінальних провадженнях стосовно суддів.

Стверджуючи про неконституційність положень статті 375 Кодексу, автор клопотання посилається на юридичні позиції Конституційного Суду України та міжнародні акти.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої).

Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша); у конституційній скарзі зазначається короткий виклад остаточного судового рішення, в якому було застосовано відповідні положення закону України (пункт 3 частини другої).

Суб'єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі положення) суперечить Конституції України (частина перша статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Аналіз остаточного судового рішення у справі Насірова Р.М., а саме ухвали апеляційного суду міста Києва від 18 вересня 2018 року, дає підстави для висновку, що при постановленні цієї ухвали суд не застосував положень статті 375 Кодексу. Посилання на оспорювані положення Кодексу лише містяться в описовій частині ухвали як обґрунтування по суті, наведене автором клопотання в його апеляційній скарзі.

Отже, Насіров Р.М. не є належним суб'єктом права на конституційну скаргу в розумінні вимог статті 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

З огляду на наведене конституційна скарга не відповідає вимогам статей 55, 56 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 62 цього закону – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151[1], 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Насірова Романа Михайловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 375 Кримінального кодексу України на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ